

Sygn. akt IV U 455/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Renata Darłak</i>
Protokolant:	<i>Ewa Grzybek</i>

po rozpoznaniu w dniu **10 grudnia 2015r. w Rzeszowie**

sprawy z wniosku **K. K. (1)**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o **świadczenie rehabilitacyjne**

na skutek odwołania **K. K. (1)**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

z dnia 28 sierpnia 2014 r. znak (...)

oddala odwołanie.-

Sygn. akt IV U 455/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 grudnia 2015 r.

Decyzją z dnia 28.08.2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawczyni K. K. (1) prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Jako podstawę prawną decyzji wskazał art. 18 ust 1 i ust. 3-6, ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 159 – tekst jedn.). Na uzasadnienie podstawy faktycznej podał zaś, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 25.08.2014 r. orzekła, iż stan zdrowia wnioskodawczyni nie uzasadnia przyznania jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W dniu 09.09.2014 r. wnioskodawczyni K. K. (1) wniosła odwołanie od powyższej decyzji. W odwołaniu tym podała, że posiada skierowanie na Oddział (...) Diennej na dzień 14.10.2014r. w związku z wypadkiem komunikacyjnym; że to nie jej wina że tyle czeka na tę rehabilitację; że obecnie przebyła dwie rehabilitacje, które nie przyniosły poprawy; że czuje się coraz gorzej; że boli ją kręgosłup, nogi, kolana, miednica, stopy, głowa i zaczyna coraz gorzej chodzić; że dalej leczy się po wypadku u psychologa, neurologa, ortopedy i chirurga oraz że nie jest w stanie podjąć pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, przytaczając te same argumenty, które legły u podstaw wydania zaskarżonej decyzji. Wskazał przy tym, że wnioskodawczyni w okresie od 19.02.2014 r. do 19.08.2014 r. (182 dni) pobierała zasiłek chorobowy; że w dniu 23.07.2014 r. wystąpiła o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego; że lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 07.08.2014 r. stwierdził, iż nie jest ona niezdolna do pracy oraz że zachodzi brak okoliczności, uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego; że wnioskodawczyni wniosła sprzeciw od orzeczenia, a także że Komisja Lekarska ZUS potwierdziła orzeczenie lekarza orzecznika ZUS.

Na rozprawie w dniu 26.02.2015r. pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o przyznanie jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na okres jednego roku, licząc od dnia następnego po wyczerpaniu okresu zasiłkowego. Jednocześnie nadmienił, że wnioskodawczyni rokuje odzyskanie zdolności do pracy w wyniku dalszego leczenia i rehabilitacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni K. K. (1) była zatrudniona w PPHU (...) Sp. z o. o. w W. w okresie do 03.09.2013 r. do 31.03.2014 r. na stanowisku portiera - dozorca w warunkach pracy chronionej. Z tego tytułu podlegała ubezpieczeniom społecznym, w tym ubezpieczeniu chorobowemu.

Wnioskodawczyni posiada wykształcenie zawodowe rolnicze. Od 26.11.2009r. legitymuje się orzeczeniami o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności

W przeszłości pracowała jako operator maszyn, sprzątaczką, dozorca, salowa, a ostatnio jako dozorca - portier. Praca na tym ostatnim stanowisku była pracą lekką, samodzielną i wymagającą wysiłku umysłowego, sprawności obu rąk, chodzenia, dobrej ostrości wzroku, dobrego słuchu oraz wysiłku głosowego.

W dniu 18.02.2014 r. wnioskodawczyni uległa wypadkowi komunikacyjnemu. Tego dnia jadąc rowerem została potrącona przez samochód osobowy, w wyniku czego doznała urazów. W związku z tym została zaopatrzona w Izbie Przyjęć (...) w R. gdzie założono jej okład i wykonano zdjęcia rtg, które nie wykazały zmian pourazowych. Stwierdzono wówczas stłuczenie okolicy kolana prawego i podudzia prawego oraz stawu biodrowego lewego, stłuczenie palców stopy prawej oraz żylaki obu podudzi. Dalsze leczenie wnioskodawczyni prowadziła w poradni ortopedycznej a następnie neurologicznej. Ponadto odbywała rehabilitację leczniczą. Z powodu zaburzeń stresowych pourazowych i objawów depresyjnych (obniżonego nastroju, trudności w zasypianiu i lęku przed jazdą na rowerze) od 18.06.2014r. została objęta opieką psychologa w (...) ZOZ-u w R. przy ul. (...).

Z uwagi na powyższe w okresie od 19.02.2014 r. do 19.08.2014 r. wnioskodawczyni pobierała zasiłek chorobowy, wykorzystując 182-dniowy okres zasiłkowy.

Jeszcze przed wypadkiem, od około 10 lat, wnioskodawczyni uskarżała się na okresowe bóle i zawroty głowy, bóle stawów kolanowych oraz dolegliwości bólowe kręgosłupa, głównie odcinka piersiowego i lędźwiowo – krzyżowego. Ponadto przeszła ona operację usunięcia guza piersi prawej (2008r.), operację żyłaków kończyn dolnych (2006r.) i operację usunięcia szyjki macicy z plastyką narządu rodno (grudzień 2009r.). Obecnie pozostaje ona w leczeniu poradni ogólnej, neurologicznej, reumatologicznej, ortopedycznej, rehabilitacyjnej, chirurgicznej oraz pod kontrolą poradni zdrowia psychicznego z powodu zaburzeń nerwicowych.

W dniu 23.07.2014 r. wnioskodawczyni złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną ogólnym stanem zdrowia.

Orzeczeniem z dnia 07.08.2014 r. lekarz orzecznik ZUS orzekł, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy oraz że brak jest okoliczności, uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. Miał przy tym na uwadze nie występowanie u niej objawów ubytkowych korzeniowych i objawów pourazowych. Zdiagnozował wówczas u wnioskodawczyni stan po przebytych urazach w dniu 18.02.2014 r., polegającym na stłuczeniu stawów kolanowych, biodra lewego i kręgosłupa Th-L; zaburzenia stresowe pourazowe; przewlekły zespół bólowy kręgosłupa odcinka

szyjnego, L-S, na podłożu zmian zwyrodnieniowych; stan po leczeniu operacyjnym żylaków kończyn dolnych oraz stan po amputacji szyjki macicy i plastyce narządu rodnego.

Wnioskodawczyni złożyła sprzeciw od powyższego orzeczenia. Rozpoznając przedmiotowy sprzeciw orzeczeniem z dnia 25.08.2014 r. Komisja Lekarska ZUS potwierdziła ustalenie, iż stan zdrowia wnioskodawczyni nie uzasadnia przyznania jej świadczenia rehabilitacyjnego. Stwierdziła bowiem, że narząd ruchu wnioskodawczyni jest sprawny i bez deficytów neurologicznych.

W oparciu o powyższe orzeczenie organ rentowy wydał decyzję, stanowiącą przedmiot zaskarżenia w niniejszej sprawie.

(**dowód:** akta organu rentowego)

Po wyczerpaniu zasiłku chorobowego tj. po dniu 19.08.2014r. wnioskodawczyni była zdolna do pracy. Jej chód był bowiem wydolny, poruszała się ona sprawnie i nie występowały u niej zaniki w zakresie mięśni kończyn dolnych. Napięcie mięśni przykręgosłupowych w zakresie kręgosłupa L-S było u niej prawidłowe, ruchy tego kręgosłupa były ograniczone i lekko bolesne, ale nie występowały objawy korzeniowe, ruchy w zakresie kręgosłupa C były nieznacznie ograniczone ale niebolesne i brak było objawów korzeniowych zaś siła mięśniowa była prawidłowa. Jeśli chodzi o stawy łokciowe wnioskodawczyni to były one w normie i bez deformacji a ich ruchy były niebolesne. Ruchomość w prawym stawie łokciowym była przy tym prawidłowa zaś kaletka łokciowa niepowiększona i nie wykazywała odczynu zapalnego. Również stawy kolanowe wnioskodawczyni były stabilne, bez obrzęku i wysięku, z zachowaną pełną ruchomością. Ich ruchy były niebolesne, objawy łąkotkowe były ujemne zaś kaletki przedrzepkowe były niepowiększone, niebolesne i bez odczynu zapalnego. W normie były także biodra oraz pozostałe elementy narządu ruchu.

Po wyczerpaniu okresu zasiłkowego wnioskodawczyni wykazywała dobrą sprawność funkcjonalną narządu ruchu. Wykonane u niej badania dodatkowe – rtg, usg i MR nie wykazały znacześniejszych patologii i wskazywały że ich obraz odpowiada normie wiekowej. Niektóre z opisywanych w tych badaniach elementów nie znajdowały potwierdzenia w badaniu fizykalnym.

(**dowód** : opinie sądowno – lekarskie biegłego z zakresu ortopedii W. T. k. 21 – 24, 97 – 09, 114 - 117)

Jeżeli chodzi o zdiagnozowane u wnioskodawczyni zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym, to po dniu 19.08.2014r. znajdowały się one w okresie pełnej remisji manifestacji klinicznej. Zmiany te manifestują się okresowym zespołem bólowym. U wnioskodawczyni schorzenie to jest w początkowym stadium zaawansowania, nie wymagało intensywnej farmakoterapii ani rehabilitacji i nie było wskazań do hospitalizacji. Badania radiologiczne oraz badania rezonansu magnetycznego kręgosłupa ujawniły tylko początkowe zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne, bez najmniejszego konfliktu korzeniowego i z rdzeniem kręgowym. U K. K., po wyczerpaniu zasiłku chorobowego, nie występowały najmniejsze patologie w zakresie układu nerwowego ośrodkowego i obwodowego, ani dodatnie objawy oponowe i mózdkowe, ani deficyty neurologiczne, ani zaburzenia czucia, ani ograniczenia ruchomości kręgosłupa czy stawów, ani dodatnie objawy rozciągowe, zwłaszcza o charakterze korzeniowym.

Tak więc również pod względem neurologicznym po wyczerpaniu zasiłku chorobowego wnioskodawczyni nie była niezdolna do pracy.

(**dowód** : opinia sądowno – lekarska biegłego J. K. k. 48 -50)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody.

Sąd podzielił ustalenia i wnioski zawarte w opiniach biegłych sądowych -specjalistów z zakresu ortopedii i traumatologii oraz z zakresu neurologii. Opinie odpowiadały bowiem wymaganiom, określonym dla tego środka

dowodowego i były obiektywne, oparte na wiedzy medycznej oraz doświadczeniu zawodowym biegłych.. Zostały przy tym sporządzone w oparciu o wszelką dostępną dokumentację medyczną przedłożoną przez wnioskodawczynię.

Jeśli chodzi o zarzuty wnioskodawczyni do opinii biegłego neurologa, sformułowane w piśmie procesowym z dnia 30.01.2015r., to nawiązywały one do następstw wypadku z dnia 18.02.2014r. W tych następstwach wnioskodawczyni upatrywała pogorszenia swojego stanu zdrowia. W tej sytuacji Sąd uznał, że właściwy do odniesienia się do tych zarzutów i do dokumentów, załączonych przez wnioskodawczynię do pisma procesowego dnia 10.01.2015r., będzie biegły ortopeda traumatolog. W związku z tym Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego ww. specjalności, który podtrzymał swoją pierwotną opinię w całej rozciągłości, stwierdzając, że dokumenty, o których wyżej mowa i sugestie wnioskodawczyni, zawarte w piśmie procesowym z dnia 10.01.2015r. nie wnoszą do sprawy niczego istotnego. Bardziej szczegółowo ww. biegły odniósł się do zarzutów i dokumentów, wskazanych w piśmie z dnia 10.01.2015r. w ustnej opinii uzupełniającej, złożonej na rozprawie w dniu 8.10.2015r., kiedy to opisał w sposób logiczny i wyczerpujący wyniki badań oraz wynikające z nich wnioski. Biegły podkreślił, iż podstawą orzekania o niezdolności do pracy jest stan funkcjonalny danego narządu w dniu badania fizykalnego, a nie opis badań dodatkowych. Wskazał zarazem, że w dniu badania wnioskodawczyni jej kolana nie wykazywały odchyień od normy, brak było u niej cech aktywnego stanu zapalnego kaletki przedrzepkowej i stawu kolanowego. Z kolei odnosząc się do opisu zawartego w badaniu USG stawu kolanowego wnioskodawczyni z dnia 4 września 2014r., biegły naprowadził, że błona maziowa jest strukturą wewnątrzstawową, a kaletka przedrzepkowa jest strukturą pozastawową i między nimi nie ma łączności zaś opis USG sugeruje jak gdyby między tymi strukturami była łączność anatomiczna oraz że ślad płynów w kaletce brzuchowato - półbłoniastej nie ma znaczenia klinicznego.

Dalej biegły wyjaśnił, że w trakcie badania wnioskodawczyni nie stwierdził obrzęku, zaczerwienia ani ucieplenia nadmiernego w stawach łokciowych, które mogłyby sugerować stan zapalny. Zaznaczył jednocześnie, że przy wydawaniu opinii, brał także pod uwagę zapisy zawarte w dokumentacji lekarskiej wnioskodawczyni, z których nie wynika, aby po dniu zakończenia okresu zasiłkowego występował u niej stan zapalny czy to w obrębie łokcia czy kolana. Biegły powołał się także na zapisy historii choroby ZOZ Nr 2 w R. z dnia 22 września 2014r. z których można wywnioskować, że wnioskodawczyni miała zapalenie kaletki łokciowej. Jednakże wyjaśnił, że zapalenie nie miało charakteru ropnego lecz wysiękowy, gdyż w takim wypadku nie ściąga się ropy i nie podaje się preparatu D. (...). Zdaniem biegłego obecność wysięku w kaletce łokciowej nie czyniła z wnioskodawczyni osoby niezdolnej do pracy. Również oderwanie fragmentu od wyrostka łokciowego prawego nie czyniło wnioskodawczyni niezdolną do pracy. Wnioskodawczyni mogła mieć ściągane z łokcia wysięki, a nie ropę, ale to nie czyniło jej niezdolną do pracy.

Biegły odniósł się również do wyników wnioskodawczyni w zakresie badania krwi, które wykazywały podwyższone OB. Stwierdził, że podwyższone OB w wielkości 29 czy 40, niekoniecznie świadczy o stanie zapalnym w obrębie stawów. Takie podwyższenie może być spowodowane zmianami zwyrodnieniowymi lub stanem zapalnym w obrębie zęba albo dróg moczowych czy oddechowych lub może świadczyć o chorobie nowotworowej. Podkreślił, że badanie OB nie jest badaniem specyficznym, określającym stan zapalny stawów i że bardziej miarodajnym badaniem odzwierciedlającym stan zapalny jest badanie (...) (białko ostrej fazy).

Odnosząc się do opisu badania USG ręki prawej z 21 października 2014r., w którym stwierdzono zmiany mogące odpowiadać częściowemu uszkodzeniu lub zmianom degeneracyjnym, biegły ocenił je jako wynik charakterystyczny dla „łokcia golfisty”. Jednak jego zdaniem opis ten nie dowodzi niezdolności wnioskodawczyni do pracy.

W ocenie Sądu, powyższymi wyjaśnieniami biegły skutecznie odparł zarzuty wnioskodawczyni, zmierzające do podważenia wniosków końcowych, zawartych w opiniach sędowo-lekarskich, a stwierdzających, że po wyczerpaniu zasiłku chorobowego wnioskodawczyni nie była niezdolna do pracy.

Sąd oddalił wnioski odwołującej się o przeprowadzenie dowodów z opinii biegłych sądowych, a to: kolejnego specjalisty z zakresu ortopedii i traumatologii oraz specjalisty z zakresu chirurgii albowiem sprawa była już dostatecznie wyjaśniona do rozstrzygnięcia. Sąd oddalił także wnioski o przeprowadzenie dowodów z uwierzytelnionego fragmentu kserokopii historii choroby wnioskodawczyni z Poradni Reumatologicznej, ze

sprawozdania z wykonania badań laboratoryjnych z dnia 2 lipca 2014r. oraz z wyników badań z dnia 2 lipca 2014r. albowiem dokumenty te dotyczyły okresu kiedy wnioskodawczyni była uprawniona do zasiłku chorobowego, a więc obrazowały jej stan zdrowia, w okresie który nie był objęty sporem. Ponadto okoliczność, że u wnioskodawczyni wykluczono reumatoidalne zapalenie stawów nie była sporna pomiędzy stronami (organ rentowy nie twierdził, że wnioskodawczyni cierpi na to schorzenie).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r., poz. 159 – tekst jedn.) świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

W niniejszej sprawie sporne było czy po wyczerpaniu zasiłku chorobowego wnioskodawczyni była nadal niezdolna do pracy. Naprowadzić przy tym trzeba, że wnioskodawczyni legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Oznacza to, iż jest ona osobą z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy na otwartym rynku, lecz wyłącznie w zakładach pracy chronionej. Takim też zakładem był jej ostatni pracodawca.. Tak też należy oceniać zdolność do pracy wnioskodawczyni.

Jak wykazało postępowanie dowodowe po dniu 19.08.2014r. wnioskodawczyni była zdolna do pracy. Obydwaj powołani w sprawie biegli tj. zarówno biegły specjalista z zakresu ortopedii i traumatologii jak i biegły specjalista z zakresu neurologii zgodnie stwierdzili ww. okoliczność. Podkreślenia przy tym wymaga, że ten ostatni biegły posiada także specjalizację z zakresu medycyny pracy.

Tak więc wnioskodawczyni nie spełniła przesłanek, warunkujących przyznanie jej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴§ 1 kpc orzeczono jak w sentencji.

Na marginesie wskazać należy, że za oddaleniem odwołania dodatkowo przemawia okoliczność, iż w dniu 9.09.2014r. wnioskodawczyni zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy w R. jako bezrobotna i w okresie 09.09.2014 r. do 07.03.2015 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych, nie przedkładając żadnych zwolnień lekarskich.. W myśl zaś zapisów ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r., poz. 674 tekst jedn. z późn. zm.) bezrobotny to osoba m.in. zdolna i gotowa do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym w danym zawodzie lub służbie zaś w przypadku osoby niepełnosprawnej - **zdolna i gotowa do podjęcia zatrudnienia** co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy (art. 2 pkt 2). Skoro więc wnioskodawczyni zarejestrowała się jako bezrobotna to tym samym deklarowała ona że jest zdolna do pracy i gotowa podjąć zatrudnienie.

Ponadto zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 22 powołanej na wstępie ustawy zasiłkowej świadczenie rehabilitacyjne z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jaki i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy jest uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych. A zatem nawet gdyby wnioskodawczyni była niezdolna do pracy po wyczerpaniu okresu zasiłkowego to za okres od 9.09.2014r. do 7.03.2015r. nie przysługiwałoby jej świadczenie rehabilitacyjne gdyż za ten okres była ona uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych.